

כתב: Benzion David Yehoshua, ב' דצמ' 17, 2018 7:34

סניור אביטוב, צפרא טבא למר!

מן הסתם גם איילת שמיר עדיין לא שמעה עליי. אם הגיעה ל'עם עובד' היא במקום מבטחים. בפניי שערי 'עם עובד' היו נעולים. פעם נהגנו לומר: שעם עובד - זה הוצאת ספרים (אחרת איך נסביר את בתי הקפה המלאים בכל שעות היום)

בבחרותי דימיתי בנפשי לאן הייתי הולך לגור אם חלילה הייתי נוטש את ירושליים עירי? ברור שבחיפה, שהיא עיר הרים כירושלים והיא גם על חוף ימים תשכון כערי השפלה. אתה ודאי זוכר את האמירה: ירושלים לומדת, חיפה עובדת ותל-אביב...רוקדת. זה מוזר אבל אני חש שאני לא חי בירושלים זהיום עם כמעט מיליון תושבים (כולל ערבים) אלא בירושלים של ילדותי, ירושלים מחוז הנפש, מין ירושלים פנימית, עיר באופק, ירושלים שהיא יציר דמיוני. ירושלים שבה גרו חילונים ואברכים זה לצד זה ולא הבריחו זה את זה. כשאני יוצא מבין ארבעת הכתלים של ביתי אל החוץ, אל ירושלים של מטה, והולך לקניון או למרכז העיר (יפו-קינג ג'ורג') אני חש אבוד כאילו נפלתי משמים אל עיר זרה ומנוכרת. הפנים אינן מוכרות לי. מה הם עושים כאן הפרצופים האלה? בעוונותיי, אני מתחבר לשכונות הישנות, לסימטאות, לבתים מטים לנפול, לניחוח הטחב בקירות שעליהן כתוב 'פה אסור להשתין'. כבר כתבתי לך אם אני טועה שפעם כשהלכנו ברחוב יפו (תמיד ירושלמי הלך על הכביש בין המכוניות) אמרנו שלום לכל עובר ושב (שאותם הכרנו), היום עובר ושב זה המינוס בבנק.

כל טוב חבר יקר.

כתמיד

בן

ב' דצמ' 16, 2018 22:06 yaron avitov כתב:

האם שמעת על הסופרת איילת שמיר? היא סופרת טובה שמפרסמת את כל ספריה בעם עובד. גרה בחיפה.

El dom., 16 dic. 2018 a las 15:04, yaron avitov (<avitovya@gmail.com>) escribió:

תזכה למצוות על מה שאתה עושה לזיכרה.

כשכתבתי לך על סופרים ילידי חיפה אז אפשר להזכיר בין השאר את יהודית קציר, אבל יש עוד הרבה. הם כבר לא גרים בחיפה.

עמיקם יסעור שולט בזה טוב ממני אבל זו רשימה ארוכה

חיפה אגב הצמיחה הרבה אנשים חשובים בתחומים רבים, מהפוליטיקה שבה הרשימה היא ארוכה, בתחום האמנות והכלכלה, ועוד. סתם ככה נזכיר כמה שמות - האדריכל ספדיה, חיים יבין המפורסם של המהפך, ובל נשכח את הזמר מייק בראנט שאותו אתה בוודאי זוכר, שהוא כנראה הזמר הישראלי המצליח ביותר בכל הזמנים בחו"ל, ובישראל היה רק זמר חתונות פלוס, והתאבד למרבה הצער בגיל צעיר כל טוב

El dom., 16 dic. 2018 a las 14:51, Benzion David Yehoshua (<benziyosh@walla.co.il>) escribió:

תודה על דברייך היפים והמאלפים. מחר יום השנה התשעי לפטירתה של רעייתי תקוה ז"ל. נעלה לקברה ולפי צוואתה ביקשה שניפגש באווירה שמחה, כולל מוסיקה ושירה ואוכל. דאגתי לכל.

ב דצמ' 16, 18:14 2018, yaron avitov כתב:

חכם בן

תודה על דבריך והשקיקה.

ברור שהסיפור אינו עוסק בכרמל אלא מדובר בסיפור ארס פואטי או ערס פואטי על התשוקה לכתיבה של אדם כותב, אדם צעיר, בראשית דרכו ועוד כמה עניינים. הכרמל הוא רק סימבול ליופי של הכתיבה וכו' מיני פרשנויות.

תראה, עם חכם בולי אני כבר לא בקשר הרבה שנים למעט פנייה אחת שלי אליו להשתתף באנתולוגיה בספרדית. כשכתבתי את הסיפור לא חשבתי בשום מצב על מה בולי יחשוב על מה שאני כותב אלא על היצירה עצמה. מה גם שבולי של הסיפור הוא לא אחד לאחד בולי של המציאות. כאמור, יש שם גרעין אמת אבל לא כל האמת. לאחר פרסומו של הסיפור, עיתון 77 העבירו את הגליון לבולי עצמו, כך נודע לי בדיעבד. בנו של בולי, שהוא עיתונאי, כתב לי שאביו אהב מאוד את הסיפור והוא זוכר גם את הסיפור שמאחורי הסיפור... כלומר, אהב.

בולי עצמו עקר לחיפה כשהיה בערך בן 30 או 28. אני זוכר שאביו לא אהב את זה, D7 גם לא אהב שהוא כותב סיפורים סימבוליים. בולי אהב מאוד את חיפה, זה הוא אמר לי באופן אישי וגם אמר בראיונות שחיפה מסמלת עבורו את הנורמליות...

בולי עקר לרמת גן או לתל אביב עוד לפני מות אשתו.

אני זוכר כחיפאי שבשעתו אבא חושי, כרנאה עוד לפני שנולדתי או בסמוך לכך, יזם הגעתם של סופרים ידועים לחיפה. הם כבר אינם בין החיים.

בולי לא הגיע בגלל זה אלא בגלל יוזמה עצמאית שלו ונאחל לו שיבדל"א. הוא היה מרצה באוניברסיטת חיפה, ואגב, מרצה בעל ידע רב מאוד בספרות.

בחיפה נולדו לא מעט סופרים אבל ברובם היגרו ממנה והפכו לסופרים כבר כשגרו במקומות אחרים. כל טוב ושוב תודה

El dom., 16 dic. 2018 a las 10:12, Benzion David Yehoshua

(<benziyosh@walla.co.il>) escribió:

יקירי

קראתי בשקיקה את הסיפור הקצרצר שבו מככב בולי.

הסיפור יצר אצלי סקרנות לקרוא את חוות דעתו של בולי על הסיפור המסתתר בתוך הסיפור הזה. המיקרו של 'הסיפור המוסתר' עלה על המקרו של יופיו של הכרמל.

מה שהפתיע אותי הוא ההשוואה שלו בין חיפה היפה לירושלים המעפנית. אבא שלו היה מתהפך בקבר. בסופו של דבר, לאחר פטירתה של אשתו הוא עקר לתל-אביב לאחר שזנח את ירושלים וחיפה. הרעיון להציע לסופרים ליצור בחיפה היה בו גם אינטרס להביא כבוד לחיפה. כך הגיעו לשם בורלא, שופמן

ועוד סופרים. אני בספק אם נותר עדיין סופר מאותה קבוצה שעדיין מתגורר בחיפה. בולי גם זכה לקתדרה

באוניברסיטת חיפה וטייטל של פרופסור (יש לו דוקטורט?)

בן

ב דצמ' 16, 14:38 2018, yaron avitov כתב:

חכם בן, מוזר שלא הגיע כיוון ששלחתי כתשובה לאימייל שבו התכתבנו.

בכל אופן, שולח שוב ובתקווה שיגיע הפעם. אנא אישורך שהגיע לפני הכול.

לא כדאי לקרוא את הסיפור הזה כסיפור שעובק בבולי אלא במשהו מעבר לזה. יש בזה גרעין אמת, אבל לא א=D7 לאחד. ממש לא.

כל טוב

El dom., 16 dic. 2018 a las 0:38, Benzion David Yehoshua (<benziyosh@walla.co.il>) escribió:

שבוע טוב יקירי,

כנראה שהמייל עם הסיפור על בולי לא הגיע אליי. שלח ואשמח להגיב.

בשורות טובות

בן

ב דצמ' 15, 14:14 2018 yaron avitov כתב:
אינני נמנה עם חסידיו של הרבי מלובביץ', אבל ללא ספק זו אמירה חכמה
אבל לא שמעתי ממך במיילים הקודמים ששלחתי לך, כולל הסיפור על בולי. האם קיבלת אותם?
כל טוב

El sáb., 15 dic. 2018 a las 0:42, Benzion David Yehoshua (<benziyosh@walla.co.il>) escribió:

אחרי מלחמת יום הכיפורים, ביקר הרב הראשי לישראל דאז, הרב ישראל מאיר לאו, אצל
הרבי מליובאוויטש. הרבי שאל מה נשמע בארץ? הרב לאו ענה: אנשים מודאגים ושואלים
'מה יהיה?' אמר לו הרבי: אסור לשאול 'מה יהיה?', צריך לשאול 'מה נעשה?'. מה יהיה זאת
שאלה שמסמלת ייאוש וחידלון, חוסר יכולת ל-A9נות, ואילו מה נעשה היא שאלה שמבקשת
פתרון ושינוי, מה ש=צריך לעשות בכדי לצאת מהמצב הזה ולעבור למצב חדש.